

यत्रोद्यानेप्रविष्टमात्मानं देवहूतिमिति ॥ १९ ॥ आखंडलइंद्रस्तस्य योषितस्तासामपि ईप्सिततमं प्राप्नुमिष्टतमम् तत्तद्विह्वातत्राभिमानं त्यक्त्वा ॥
 ॥ २० ॥ सुहृद्वियोगस्य दुःसहतामाह वनमिति नष्टेवत्सेवत्सलागौरिवाभूत् ॥ २१ ॥ विरहकृतध्यानफलमाह निस्पृहानिर्वासना वत्सविदुर ॥
 ॥ २२ ॥ ततः स्वसुतः कपिलो यदाह तद्भगवतो रूपं ध्यायतीति तदा आत्मानं च विश्वतो मुखं सर्वगतं ध्यायती ब्रह्मण्यवस्थितमतिर्बभूवेति पूर्वस्थैवानुषंगः केन ध्यायती विशुद्धेनात्मना मनसा ॥ २३ ॥ विशुद्धौ कारणान्याह भक्तिप्रवाहरूपेण योगेन वैराग्येण च युक्तानुष्ठानेन जातं यज्ज्ञानं तेन च युक्ता नुष्ठानं च गीतासूक्तम् युक्ताहारविहारस्य युक्तचेष्टस्य कर्मसु युक्तस्वभावबोधस्य योगो भवति दुःखहेति ब्रह्महेतुना ब्रह्मत्वापादकेन ॥ २४ ॥ विश्व

यत्र प्रविष्टमात्मानं विबुधानुचराजगुः ॥ वाप्यामुत्पलगंधिन्यां कर्दमेनोपलालितम् ॥ १९ ॥ हित्वा तदीप्सित
 तममप्याखंडलयोषिताम् ॥ किंचिच्चकार वदनं पुत्रविश्लेषणातुरा ॥ २० ॥ वनं प्रव्रजिते पत्यावपत्य विरहातु
 रा ॥ ज्ञात तत्त्वाऽप्यभून्नष्टेवत्सेगौरिवत्सला ॥ २१ ॥ तमेव ध्यायती देवमपत्यं कपिलं हरिम् ॥ बभूवा चिरतो
 वत्सनिस्पृहा तादृशो गृहे ॥ २२ ॥ ध्यायती भगवद्रूपं यदाह ध्यानगोचरम् ॥ सुतः प्रसन्नवदनं समस्तव्यस्तचित्त
 या ॥ २३ ॥ भक्तिप्रवाहयोगेन वैराग्येण बलीयसा ॥ युक्तानुष्ठानजातेन ज्ञानेन ब्रह्महेतुना ॥ २४ ॥ विशुद्धेन
 तदात्मानमात्मना विश्वतो मुखम् ॥ स्वानुभूत्या तिरोभूतमायागुणविशेषणम् ॥ २५ ॥ ब्रह्मण्यवस्थितमतिर्भ
 गवत्यात्मसंश्रये ॥ निवृत्तजीवापत्तित्वात्क्षीणक्लेशात्तनिर्वृतिः ॥ २६ ॥ नित्यारूढसमाधित्वात्परावृत्तगुणभ्र
 मा ॥ न स स्मारतदात्मानं स्वप्ने दृष्टमिवोत्थितः ॥ २७ ॥

तो मुखत्वे हेतुः स्वानुभूत्या स्वरूपप्रकाशेन तिरोभूतं मायागु
 णैर्विशेषणं परिच्छेदो यस्य ॥ २५ ॥ कथं भूते ब्रह्मणि आत्मनां जीवानां संश्रये भगवति तस्या जीवन्मुक्तिमाह सार्द्धं स्त्रिभिः तदा च निवृत्ता जीवाप
 त्तिर्जीवभावो यस्य तास्तस्याः भावस्तत्त्वं तस्मात् विगतक्लेशा प्राप्तनिर्वृतिश्च सती आत्मानं देहं न स स्मारेत्युत्तरेणान्वयः ॥ २६ ॥ ननु तथापि गुणानां विद्य
 मानत्वात् कथमस्मरणं तत्राह नित्यारूढो लब्धप्रतिष्ठः समाधिर्यस्यास्तस्या भावस्तत्त्वं तस्मात् परावृत्तः शान्तो गुणनिमित्तो भ्रमो यस्य सा ॥ २७ ॥